

196. Møde.

Fredag den 12. September Kl. 1¹/₂.

Den første Sag paa Dagsordenen var:

Valg af 15 Medlemmer til et Udvalg angaaende Forslag til Lov om Overtagelse af og Tilskud til private Gymnasieskoler.

Hertil valgtes: *Bojsen, Dahl, Ejsing, Marie Hjelmmer, Albert Jensen, Oluf Jensen, Jeppesen-Næraa, Johansen, Kragh, N. K. Kristensen, Laursen, Maegaard, Nygart, S. Rasmussen og Trier.*

Derpaa foretoges:

Anden Behandling af Forslag til Lov om Stempelfrihed for Obligationer, som udstedes af Københavns Havnvesen for Optagelse af et Laan paa indtil 15 Mill. Kr.

(Første Behandling findes i Tidenden Sp. 2796).

Der var ikke stillet Ændringsforslag.

Lovforslagets Indhold og Spørgsmaalet om dets Overgang til tredie Behandling sattes til Forhandling under eet.

Ingen bad om Ordet.

Lovforslagets Indhold (se Tillæg C. Sp. 2249) og dets Overgang til tredie Behandling vedtoges uden Afstemning.

Den næste Sag paa Dagsordenen var:

Første Behandling af Forslag til Lov om Ændring i Lov Nr. 105 af 18. April 1910 om Jernbaneskyld.

(Lovforslaget som vedtaget af Folketinget findes i Tillæg C. Sp. 2251).

Lovforslaget sattes til Forhandling.

Ministeren for offentlige Arbejder (Hassing Jørgensen): Hensigten med Lo-

ven af 18. April 1910 om Jernbaneskyld var at skaffe det offentlige nogen Dækning for de Udgifter, som medgaar til Anlæg af nye Jernbaner, og der blev derfor ved denne Lov paalagt Ejendomme, der var Genstand for Værdistigning som Følge af Jernbaneanlægget, en Afgift, som opkræves af Staten og efter Fradrag af de med Opkrævningen forbundne Udgifter fordeles mellem Staten og de i de forskellige Baner interesserede Bidragydere. Denne Lovs økonomiske Virkning maa med et mildt Ord betegnes som ganske mislykket. Det er ganske forsvindende Beløb, der indgaar som Følge af Jernbaneskylden, Oplysning derom er meddelt i de Lovforslaget ledsagende Anmærkninger. Dette ligger formentlig dels i, at den Afgift, der i det hele paalægges, ikke er ret stor, men navnlig ligger det i det Forbehold, som er taget i Lovens § 5. Man beskatter nemlig ikke den fulde Værdistigning; det hedder i § 5, at „Jernbaneskyld svares kun, forsaavidt Værdistigningen overstiger 10 pCt. af Ejendommens eller af den i Henhold til § 4 særligt vurderede Del af Ejendommens Værdi inden Baneanlægget, bortset fra dette, og den svares da af det overskydende Beløb.“ Dette medfører, at talrige Ejendomme, for hvilke der har fundet en virkelig paaviselig Værdistigning Sted, ganske unddrages Afgiften, men det bevirker tillige, at Afgiften kommer til at hvile temmelig uretfærdigt paa de forskellige Grupper af Ejendomme, saaledes at forholdvis smaa Ejendomme, for hvilke Værdistigningen er procentvis større, kommer til at betale en absolut større Afgift end større Ejendomme. Hvis f. Eks. en Ejendom paa 100 000 Kr. er Genstand for en Værdistigning paa 9 000 Kr., kommer den ikke til at betale nogen Jernbaneskyld; hvis derimod en Ejendom paa 4 000 Kr. er Genstand for en Værdistigning paa blot 2 000 Kr., er der straks Tale om en ikke helt ubetydelig Jernbaneskyld.

Fra alle Myndigheders Side er der Enighed om, at denne Bestemmelse i Jernbaneskyldloven er overordentlig uheldig, og at den bør fjernes. Jeg skal tilføje, at foruden den Kritik, der er rejst overfor denne enkelte Paragraf i Loven, rejses der megen anden Kritik mod denne Lovs Enkeltheder. Jeg har hele Tiden advaret imod at komme ind paa disse øvrige Enkeltheder, fordi jeg har den Opfattelse, at man dog ikke vil kunne opnaa Enighed om nogen anden Forandring i Loven. Jeg har anbefalet, at man udelukkende holdt sig til Bestem-